

lyással bíró egyéb tényelőadást már nem érvényesíthet, s a hagyatéki vagyonhoz vagy annak egy részéhez ilyen tényeken nyugvó új jogcímet sikerrel fel nem hozhat sem a pénzügyi hatóságok előtt, sem a m. kir. közigazgatási bíróság előtt.

A panaszos a hagyatékhoz végrendelet jogcímén, s özvegyi jogának érvényesítésével tett örökösi nyilatkozatot. Közszerzeményen alapuló igényt a hagyatéki vagyonhoz vagy annak valamely részéhez nem támasztott, tehát nem érvényesíthet ebben az eljárásban sem.

Az örökrész biztosítására szolgáló zálogjog bekebelezésére vonatkozó engedély után az illeték az öröklési illetéktől függetlenül lerovandó. (Közigazgatási Bíróság 2955/1930. P. szám.) A nem vitás tényállás szerint az sz.-i kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság végzésével panaszos javára, az örökös társaival létrejött egyezség alapján 28.000 P örökrésze és 2.000 P költségbiztosíték erejéig a zálogjog bekebelezetett.

Ezen tényállás mellett helyesen állapította meg a kir. pénzügyigazgatóság, hogy a zálogbejegyzés után — függetlenül attól, hogy öröksége után a törvényszerű öröklési illetékkal már megrovatott, — az illetéki díjjegyzék 16. tétele alapján 1%-os bejegyzési illetéket tartozik fizetni.

Az illeték törlésére irányuló panasznak tehát jogos alapja nem lévén, annak hely adható nem volt.